

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่า ภาษาที่ใช้เขียนโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันนั้นมีลักษณะที่แตกต่างจากภาษาร้อยแก้วทั่วไป ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะมุ่งให้ผู้อ่านโฆษณาเกิดความสนใจสินค้าที่โฆษณาก็ได้

ตัวอย่าง ๑ ในโลกนี้มีคัทสัน ๑๒๐ y เท่านั้นที่จิบน้ำมันน้อยที่สุด

(ไทยรัฐ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕)

คำกริยา "จิบ" พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน^๑ ให้ความหมายว่า คิมทีละน้อย และใช้เป็นกริยาของสิ่งมีชีวิต แต่ในข้อความว่า "คัทสัน ๑๒๐ เท่านั้นที่จิบน้ำมันน้อยที่สุด" ประธานคือ "คัทสัน ๑๒๐ y" ซึ่งเป็นสิ่งไม่มีชีวิต

ตัวอย่าง ๒ สวยเสียอย่างเรื่องถึงไม่ต้องลุ้น โปมาแมกซี่

(ไทยรัฐ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๑๕)

ข้อความนี้ละประธานและใช้ศัพท์ผสมลง "ลุ้น"

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจลักษณะภาษาโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวัน และใคร่จะศึกษาว่าลักษณะการใช้คำและการประกอบคำเป็นประโยคของภาษาโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันนั้นเป็นอย่างไร มีลักษณะใดบ้างที่แตกต่างจากภาษามาตรฐานในสมัยเดียวกัน

^๑ หมายถึง พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน ฉบับพิมพ์พุทธศักราช ๒๔๕๓.

ข้อความของปัญหา

ข้อความของปัญหาที่จะนำมาวิจัยคือ ลักษณะภาษาไทยที่ใช้โฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวัน ระหว่างปีพุทธศักราช ๒๕๑๘ - ๒๕๒๑

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Geoffrey N. Leech. กล่าวถึงลักษณะของภาษาโฆษณาทางโทรทัศน์ไว้ในหนังสือชื่อ English in Advertising ซึ่งเป็นการศึกษาลักษณะของภาษาโฆษณาทางโทรทัศน์ในประเทศอังกฤษ หนังสือแบ่งเป็น ๓ ตอน คือ ตอนที่ ๑ กล่าวถึงความแตกต่างของภาษาโฆษณากับภาษาประเภทอื่น ๆ ของอังกฤษ ตอนที่ ๒ กล่าวถึงภาษาโฆษณาที่ใช้มาตรฐานของอังกฤษ และตอนที่ ๓ กล่าวถึงวิวัฒนาการของการโฆษณาในอังกฤษและการเขียนสร้างสรรค์

งานวิจัยที่ใช้เป็นหลักในการวิเคราะห์

๑. หลักภาษาไทยของ พระยาอุปกิตศิลปสาร
๒. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๓ พิมพ์ครั้งที่ ๘
๓. โครงสร้างภาษาไทย : ระบบไวยากรณ์ ของ ดร.วิจิตร กัญพงศ์

ความมุ่งหมายในการวิจัย

เพื่อศึกษาลักษณะของภาษาไทยที่ใช้โฆษณา ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยด้านการใช้คำ และการประกอบคำเป็นประโยค และเพื่อเปรียบเทียบลักษณะภาษาที่ใช้โฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันกับภาษามาตรฐานในสมัยเดียวกัน

ขอบเขตของการวิจัย

๑. ศึกษาเฉพาะภาษาที่ใช้ในการเขียนหัวเรื่อง และหัวเรื่องรองของข้อความโฆษณา มิได้ศึกษาภาษาที่ใช้ในเนื้อเรื่องโฆษณาหรือที่ใช้ในส่วนอื่น ๆ ของข้อความโฆษณา

๒. ศึกษาเฉพาะบทโฆษณาสินค้า มิได้ศึกษาบทโฆษณาภาพยนตร์

๓. ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์รายวัน ระหว่างปีพุทธศักราช ๒๕๑๕-๒๕๒๑ จำนวน ๑,๐๐๐ ฉบับ รายชื่อหนังสือพิมพ์รายวันที่นำมาศึกษามีดังนี้

- ๓.๑ มติชน
- ๓.๒ เดลินิวส์
- ๓.๓ บางกอกเดลินิวส์
- ๓.๔ ไทยรัฐ
- ๓.๕ บ้านเมือง
- ๓.๖ ตะวันสยาม
- ๓.๗ กวีสยาม
- ๓.๘ สยามรัฐ
- ๓.๙ เสียงปวงชน
- ๓.๑๐ อาทิตย
- ๓.๑๑ เจ้าพระยา
- ๓.๑๒ ชาวไทย
- ๓.๑๓ ประชาธิปไตย
- ๓.๑๔ สยาม
- ๓.๑๕ สยามมิตร
- ๓.๑๖ ประชาชาติ

๔. มุ่งศึกษาลักษณะการใช้คำและการประกอบคำเป็นประโยคจากตัวอย่างข้อความโฆษณาและนำลักษณะภาษาโฆษณาที่สรุปได้มาเปรียบเทียบกับภาษามาตรฐานในสมัยเดียวกัน

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

- ๑. งานวิจัยนี้จะช่วยให้ทราบลักษณะภาษาโฆษณา ในหนังสือพิมพ์รายวันด้านการใช้คำและการประกอบคำเป็นประโยค
- ๒. งานวิจัยนี้จะช่วยให้เห็นความแตกต่างของลักษณะภาษาโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันกับภาษามาตรฐานในสมัยเดียวกัน
- ๓. งานวิจัยนี้จะ เป็นแนวทางให้ผู้นสนใจศึกษาการใช้ภาษาโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันสมัยอื่น ๆ ได้ศึกษาและวิเคราะห์ต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

- ๑. สํารวจหนังสือ วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เป็นภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เพื่อศึกษาสิ่งที่เกี่ยวข้องกับงานที่จะศึกษาวิจัย
- ๒. รวบรวมข้อมูลจากหนังสือพิมพ์รายวัน ระหว่างปีพุทธศักราช ๒๕๑๔ - ๒๕๒๑ จำนวน ๑,๐๐๐ ฉบับ ถ้าปรากฏเป็นตัวอย่างในวิทยานิพนธ์ จะบอกชื่อหนังสือพิมพ์ ตลอดจน วัน เดือน ปี ไว้ในวงเล็บท้ายตัวอย่างด้วย
- ๓. บันทึกข้อมูลที่ไ้รวบรวมไว้
- ๔. นำข้อมูลที่บันทึกไว้มาศึกษา จำแนกประเภท หน้าที และความหมายของคำเป็นเกณฑ์
- ๕. เปรียบเทียบลักษณะภาษาโฆษณากับภาษามาตรฐานในสมัยเดียวกัน
- ๖. สรุปผลการวิจัยและเสนอแนะ

เครื่องหมายที่ใช้ในวิทยานิพนธ์

- ๑. ———— ใช้ชี้กั่โตส่วนของคำ คำ หรือข้อความที่ผิดปกติหรือบกพร่อง ซึ่งต้องการแก้ไขหรือแก้ไ้แล้ว
- ๒. | ใช้ชี้กั่กันหน่วยวลี หน่วยประโยค อนุพากย์

๓. ใช้ขีดโยงพยัญชนะหรือสระที่มีเสียงเดียวกัน
๔. - ใช้ขีดหน้าหรือหลังหน่วยคำเดียวกันที่ไม่ต่อเนื่องกัน
๕. - - - - - ใช้ขีดใต้อนุพากณ์นาม อนุพากณ์วิเศษณ์ และอนุพากณ์-
คุณศัพท์
๖. ===== ใช้ขีดใต้อนุพากณ์หลัก
๗. "....." ใช้เขียนเน้นคำหรือข้อความที่ต้องการให้ดูเด่นขึ้น

อักขรย่อที่ใช้ในวิทยานิพนธ์

๑.	กค	=	คำกริยาอกรรม
๒.	กส	=	คำกริยาสกรรม
๓.	สน	=	คำสรรพนาม
๔.	น	=	คำนาม
๕.	คช	=	คำเชื่อม
๖.	บ	=	คำบุพบท
๗.	ว๒	=	คำบอกเวลาประเภทที่ ๒
๘.	คศ	=	คำคุณศัพท์
๙.	กว	=	คำกริยาวิเศษณ์
๑๐.	คณ	=	คำลักษณนาม
๑๑.	นจ	=	คำหน้าจำนวน
๑๒.	จน	=	คำจำนวนนับ
๑๓.	ลจ	=	คำหลังจำนวน
๑๔.	กต	=	คำบอกกำหนดเสียงตรี
๑๕.	กจ	=	คำบอกกำหนดเสียงจัตวา
๑๖.	มก	=	คำไม่บอกกำหนด

- ๑๗. ลก = คำลำดับที่
- ✓๑๘. ป = หน่วยประธาน
- ๑๙. อ = หน่วยกรรม
- ๒๐. ส = หน่วยสกรรม
- ๒๑. ท = หน่วยทวิกรรม
- ๒๒. ท = หน่วยกรรมตรง
- ๒๓. ร = หน่วยกรรมรอง
- ๒๔. นค = หน่วยนามเกี่ยว
- ๒๕. ข = หน่วยขยาย
- ๒๖. ขส = หน่วยขยายเสริม
- ๒๗. ด = หน่วยหลัก
- ๒๘. ก = หน่วยแกน
- ✓๒๙. ค = หน่วยคุณศัพท์
- ๓๐. จ = หน่วยจำนวน
- ๓๑. กน = หน่วยกำหนด
- ๓๒. ลท = หน่วยลำดับที่
- ๓๓. ช_๑ = หน่วยช่วยกริยาหน้าหน่วยแกน
- ๓๔. ช_๒ = หน่วยช่วยกริยาหลังหน่วยแกน
- ๓๕. พ = หน่วยเสริมพิเศษ
- ๓๖. ถ = หน่วยเสริมบอกสถานที่
- ๓๗. ว = หน่วยเสริมบอกเวลา
- ๓๘. สบ = หน่วยเสริมบุพบท
- ๓๙. บว = บุพบทวลี
- ๔๐. นว = นามวลี

- ๔๑. สล = สถาบันวิจัยภาษา
- ๔๒. กค = กาลวิจัยภาษา
- ๔๓. บค = มุขบทวิจัยภาษา